خبرها

یک زن رئیس مجلس اعیان انگلیس شد

بی بی سی: بارونس هیمن به عنوان اولین رئیس مجلس اعیان انگلیسی برگزیده شد. هیمن که قبلاً عضو دولت کارگری بوده، به عنوان رئیس مجلس اعیان جانشین لرد فلکنر، ملقب به لرد چنسلور، می شود. اعلام این موضوع پنج روز پس از آن صورت گرفت که اعضای مجلس اعیان در این مورد رای دادند. خانم هیمن برای یک دوره پنج ساله به این سمت انتخاب شده و همچنین در برنامه های رسمی، نمایندگی مجلس لردها را بر عهده خواهد داشت. سه زن و شش مرد برای به دست آوردن این پست پردرآمد با هم رقابت می کردند. درآمد جدید خانم هیمن ۱۰۱ هزار پوند در سال است و یک آپارتمان و یک شنل بلند زربافت به ارزش ۱۰ هزار پوند نیز از جمله مزایای شغلی اوست. هیمن از سال ۱۹۷۴ تا ۱۹۷۹ نماینده مجلس عوام از حزب کارگر بود و اولین زنی شد که در ساختمان پارلمان انگلیس، وست مینستر، به نوزادش شیر داد.

بازداشت رئیس ضداطلاعات ایتالیا

ایرنا: رئیس ضداطلاعات «سیزمی» سازمان اطلاعات و امنیت نظامی ایتالیا صبح دیروز دستگیر شد. به گزارش خبرگزاری آنسا «مارکو منچینی» مدیر و تعدادی از ماموران سیزمی (SISMI) بامداد روز چهارشنبه به دستور دادستانی میلان دستگیر شدند. دادستانی میلان حکم دستگیری منچینی را در رابطه با ربوده شدن «ابوعمر» امام جماعت مسجد میلان صادر کرده است. پلیس قضایی علاوه بر منچینی نفر دومی را نیز دستگیر کرده که نام وی هنوز فاش نشده است. دادستانی میلان پیشتر نیز حکم دستگیری ۲۲ مامور سازمان سیا آمریکا را که در جریان ربوده شدن ابوعمر مصری در سال ۲۰۰۳ نقش داشتند صادر کرده بود.

تبعات اقتصادی ریاست اتریش بر اروپا

ایرنا: «کارل هاینس گراسر» وزیر دارایی اتریش روز چهارشنبه اعلام کرد که ریاست شش ماهه این کشور بر اتحادیه اروپا ۸۶ میلیون و ۵۰۰ هزار یورو هزینه دربر داشته است. اتریش از اول ژانویه سال جاری میلادی به مدت شش ماه ریاست اتحادیه اروپا را بر عهده داشت. فنلاند از اول ماه ژوئیه (۱۰ تیر) ریاست دوره ای اتحادیه اروپا را به عهده گرفته است. گراسر افزود: ۱۶ میلیون و ۵۰۰ هزار یورو از این مبلغ برای اشتغال افراد در شش ماه گذشته هزینه شده است. به گفته وزیر دارایی اتریش، در شش ماه گذشته دولت موفق شد ۲ هزار و ۷۰۰ تن را مشغول به کار کند. او این دوره ریاست را یک موفقیت اقتصادی برای کشورش توصیف کرد و گفت: اتریشی ها در این مدت ۱۰۸ میلیون یورو درآمد کسب کرده اند.

برگزاری انتخابات پارلمانی در مقدونیه

ایرنا: مردم مقدونیه چهارشنبه برای انتخاب نمایندگان پارلمان خود در انتخاباتی که برای عضویت این جمهوری در اتحادیه اروپا تعیین کننده است به پای صندوق های رای رفتند. به گزارش بی بی سی این انتخابات نقش تعیین کننده ای در مسیر پیشرفت این کشور در پیوستن به اتحادیه اروپا دارد. حدود ۱/۷ میلیون نفر واجد شرایط رای دادن هستند و برای انتخاب ۱۲۱ نماینده خود به پای صندوق های رای رفته اند. از زمان استقلال مقدونیه از یوگسلاوی سابق در سال ۱۹۹۱ این چهارمین انتخاب در این جمهوری کوچک است. انتخابات این جمهوری همواره با بی قانونی ها و تخلفات عدیده ای همراه بوده است و جامعه بین الملل نیز همین تخلفات را در سیر پیشرفت مردم سالاری و یکی از موانع اصلی برای پیوستن این کشور به اتحادیه اروپا و ناتو دانسته است. اتحادیه اروپا در سال ۲۰۰۵ چراغ سبز خود را برای پیوستن مقدونیه به این نهاد نشان داد. اتحادیه اروپا به دولت مقدونیه هشدار داده است که ناسالم و یا ناامن و خشونت بار بودن انتخابات مانع اصلی بر سر راه عضویت این جمهوری در این اتحادیه است. مبارزات انتخاباتی نامزدها همراه با پاره ای حوادث خشونت بار به خصوص در میان جامعه آلبانی تبارها بوده است.

نظامیان هلند در راه افغانستان

مهر: هلند در راستای افزایش تعداد نظامیان حافظ صلح پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) در افغانستان، نیروهای خود را روانه این کشور کرد. به گزارش آسوشیتدپرس سخنگوی ارتش هلند با اعلام این خبر افزود: هلند امروز در اولین مرحله از اعزام نظامیان ۱۰۰ نیروی خود را روانه افغانستان کرد. هلند از دو سال گذشته تاکنون اقداماتی را در راستای بازسازی و بهبود اوضاع افغانستان انجام داده است. این مقام نظامی هلند در ادامه اظهار داشت: «باقی ۱۴۰۰ نظامی هلند نیز در فواصل زمانی که به زودی اعلام می شود، راهی افغانستان می شوند.»

سخنرانی بوش در سالگرد استقلال آمریکا

مهر: جورج بوش در مراسم شصتمین سال تولد خود و همچنین سالگرد استقلال آمریکا در پایگاه ارتش «فورت براگ» آمریکا بار دیگر بر تداوم حضور نظامیان آمریکایی در عراق تاکید کرد. به گزارش روزنامه واشینگتن پست رئیس جمهور آمریکا در این مراسم از شجاعت نظامیان آمریکایی که در کشورهای دیگر در حال جنگ هستند تقدیر کرد. او به این پایگاه نظامی آمریکا وارد شد تا بخشی از تعطیلات خود را با نظامیان آمریکایی سپری کند. بوش در میان سربازان آمریکایی قول داد در برابر درخواست ها برای عقب نشینی از عراق همچنان مقاومت کند. نتایج نظرسنجی جدید واشینگتن پست و ای بی سی نشان داد ۴۷ درصد از مردم آمریکا خواستار تعیین ضرب الاجلی برای خروج نظامیان خود از عراق هستند و این رقم نسبت به نظرسنجی گذشته ۸ درصد افزایش یافته است.

راه دشوار تیموشنکو برای بازگشت به مسند نخست وزیری اوکراین

پوپولیسم نارنجی

توماس گوچکر

ترجمه: محمدعلی فیروزآبادی

پس از امضای پیمان ائتلاف نارنجی که تدوین آن ۱۳ هفته به طول انجامید، بالاخره این زن سیاستمدار و طراح یعنی «یولیا تیموشنکو» باردیگر به سمت نخست وزیری اوکراین منصوب شد. او در مقابل نمایندگان پارلمان از نبرد ملت اوکراین در ۶۵ سال پیش با اشغالگران آلمانی یاد کرد و گفت: «و امروز مبارزه دیگری را آغاز می کنیم تا از اوکراین، کشوری دموکراتیک بسازیم. آن نبرد پس از پنج سال به پیروزی ختم شد و این مبارزه نیز سرانجامی اینچنین خواهد یافت.»

کسی که تا این اندازه در تاریخ فرو می رود، مسلماً چندان برداشت درست و دقیقی از واقعیت های زمان حال نمی تواند داشته باشد. اولاً در ۲۲ ژوئن سال ۱۹۴۱ این عملیات «بارباروسا» بود که شروع شد و نه مقاومت مردم اوکراین. ثانیاً اشغالگران آلمانی در بهار سال ۱۹۴۴ ناچار به فرار از اوکراین شدند. اما این زن زیرک با دست بردن در تاریخ، به مدت زمان پنج ساله ای اشاره می کند که در واقع طول یک دوره پارلمان در اوکراین است.

ورود یولیا تیموشنکو به پارلمان برای رأی اعتماد، درست براساس سلیقه های خود وی طرح ریزی شده بود. در حالی که سراپا سفیدپوش بود در مقابل نمایندگان پارلمان ظاهر شد و به فساد و رشوه خواری اعلان جنگ داد و از فرشته زیبایی گفت که این کشور را از شر پلیدی رهایی خواهد بخشید. او حتی در مبارزات انتخاباتی نیز با تکیه بر افسانه ها حضور می یافت و خود را نشان می داد. پلاکاردهای انتخاباتی او هم مزین به تصویری از وی بودند که ظاهراً خیلی به مذاق اوکراینی ها شیرین می آید: زنی با چهره ای بی عیب و نقص و گونه هایی به رنگ سرخ کم رنگ و گیسوانی بافته شده که به دقت به بالای سر برده شده اند و قلبی مهربان!

ظاهر این زن ۴۵ ساله سیاستمدار بسیار معتدل تر و آرام تر از آنچه که هست، نشان می دهد. تیموشنکو برای مبارزات انتخاباتی خود به مناطق دورافتاده و محروم اوکراین می رفت و با صدایی آرام و ریز جملات حساب شده ای بر زبان می آورد. اغلب اوقات سرش را به یک طرف خم می کرد و به صورت مایل به مقابلش می نگریست و دست هایش را به هنگام سخنرانی تکان می داد. بیشتر از همه از مظلومیت و محرومیت مردم آن مناطق می گفت و به هنگام حرف زدن کرشمه هایی می آمد که از قرار معلوم جزء عادات ثانویه او در آمده اند. اما همین یولیا تیموشنکوی لطیف و آرام به محض آنکه پرسشی تحریک کننده می شنید، همه انرژی و درونیاتش را بیرون می ریخت. نگاه هایش که از آن چشمان قهوه ای ساطع می شد، حالتی گزنده به خود می گرفت، بالاتنه اش ناگهان راست می شد و جملاتی بریده بریده بر زبان می آورد. آن به اصطلاح فرشته مهربان در این حالت ناگهان تبدیل به مدیر بانکی می شد که گویی به مشتریانش توضیح می داد که متأسفانه نمی تواند هیچ وعده ای برای پرداخت وام های درخواستی آنها بدهد.

تیموشنکو در کسوت یک تاجر مونث خیلی زود توانست در دنیای مردانه پس از دوران سوسیالیسم، جایگاهی را به خود اختصاص دهد. او که دانش آموخته رشته اقتصاد سایبرنتیک است، در ۳۱ سالگی به مدیریت عامل شرکت «Ukrainski Benzin» (بنزین اوکراین) منصوب شد و چهار سال بعد یعنی در سال ۱۹۹۵ مدیریت سازمان انرژی اوکراین را به دست گرفت، شرکتی که با روسیه تجارت گاز می کرد. تیموشنکو با زیرکی هرچه تمامتر توانست با نخست وزیر اسبق اوکراین یعنی «لازارنکو» ارتباط برقرار کند و به کمک او بود که این کنسرسیوم تبدیل به کنسرسیومی واحد و انحصاری شد. لازارنکو بعدها به دلیل پولشویی و کلاهبرداری از مقامش عزل و محکوم شد. از همان زمان تیموشنکو همواره به طرفداری از سرمایه داری افسارگسیخته متهم می شود. در سال ۲۰۰۱ به همراه همسرش که در آن زمان یکی از مناصب بالای آن کنسرسیوم را در اختیار داشت، به دلیل تخلف های مالیاتی و جعل سند بازداشت و محاکمه شد. در این پرونده به نوعی بر همکاری های روسیه با تیموشنکو نیز اشاره شده بود و از همان زمان این به اصطلاح «پرنسس گاز» تبدیل به شخصیتی شد که هم در اوکراین و هم در روسیه یا مورد تنفر و یا مورد محبت و عشق مردم قرار دارد.

با وجود آنکه دوران بازداشت تیموشنکو از ۴۵ روز فراتر نرفت اما این اولین شکست کاری و شخصیتی وی محسوب می شود، شکستی که همواره از آن رنج برده است. زیرا مجبور شد به دلیل این تخلفات از پست مهم دولتی اش کناره گیری کند. تیموشنکو در آن زمان و از سال ۱۹۹۹ پست معاونت نخست وزیر را در دولت اصلاح طلب «ویکتور یوشچنکو» در اختیار داشت. اما همزمان با این کناره گیری اجباری، روند ترقی او به عنوان مهره ای کلیدی در اپوزیسیون دموکراتیک اوکراین آغاز شد. تیموشنکو از نظر طرفدارانش قربانی یک دسیسه سیاسی شده بود. اردوگاه طرفداران تیموشنکو در کمال ناباوری توانست هفت درصد آرای انتخابات پارلمان در سال ۲۰۰۲ را از آن خود کند و هنگامی که دو سال پس از آن، انتخابات ریاست جمهوری آغاز شد، تیموشنکو به پشتیبانی از یوشچنکو پای در تنور داغ انتخابات گذاشت. در جریان «انقلاب نارنجی» هم هر شب در میان مردم معترض شهر کی یف حضور می یافت و به طرفداری از یوشچنکو سخنرانی می کرد و پس از آن بود که دستمزدش را گرفت و برای اولین بار به مقام نخست وزیری رسید.

بدین ترتیب تیموشنکو به رأس قدرت بازگشته بود اما ظاهراً تاریخ مانند همیشه سر تکرار داشت. هشت ماه از نخست وزیری اش نگذشته بود که به خاطر سیاست های اقتصادی با یوشچنکو اختلافی شدید پیدا کرد و بدین صورت بار دیگر پرونده اتهامات فساد مالی نخست وزیر مطرح شد. و این بار هم تیموشنکو چاره ای جز ترک دولت و حکومت نداشت. در آن دوران با نگاهی به راهروهای قصر ریاست جمهوری اوکراین شدت این اختلاف و دودستگی آشکار می شد. این راهروها پوشیده از عکس ها و تصاویر مربوط به روزهای انقلاب نارنجی بود و جالب آنکه در هیچ کدام از این عکس ها، اثری از تیموشنکو دیده نمی شد. حتی هیچ کس جرات نداشت در مورد این همکار و هم سنگر سابق رئیس جمهور صحبتی به میان آورد زیرا در این صورت با تهدیدهای یوشچنکو روبه رو می شد.

به همین دلیل بازگشت یولیا تیموشنکو به قدرت را می توان شکستی بزرگ برای ویکتور یوشچنکو عنوان کرد. یوشچنکو سه ماه تمام در مقابل به قدرت رسیدن تیموشنکو با تمام قدرت مقاومت کرد و حتی حاضر شد با دشمن سرسخت خودش یعنی «ویکتور یانوکوویچ» هم دست به ائتلاف بزند، تا شاید از ورود تیموشنکو به کاخ نخست وزیری جلوگیری کند، اما هیچ کدام از این اقدامات نتیجه نداد. پیروزی چشمگیر اردوگاه طرفداران تیموشنکو در انتخابات پارلمانی وی را تبدیل به رهبر جدید اردوگاه نارنجی ها کرد. تیموشنکو به اعضای حزب متبوع خود قول داده است تا اقداماتی اساسی در امور مالی، بازرگانی، انرژی و خصوصی سازی به عمل آورد.

به هر حال ناگفته پیدا است که تیموشنکو نه تنها در عرصه داخلی بلکه در عرصه خارجی نیز درگیری های زیادی خواهد داشت. او به طور رسمی به روسیه اعلام کرده است که درصدد مذاکره و گفت وگوی مجدد در مورد قراردادی است که در اوایل سال جاری در ارتباط با صدور گاز منعقد شده است. دولت اوکراین این قرارداد را تحت اجبار امضا کرد زیرا روسیه به ناگاه و در سردترین ماه سال صدور گاز به این کشور را قطع کرده و خواستار دو برابر شدن قیمت گاز شد. تیموشنکو هم در جریان مبارزات انتخابی آشکارا این قرارداد را زیر سئوال برد و خواستار لغو آن شد. البته بر پایه آن قرارداد قیمت جدید از آغاز جولای سال جاری محاسبه می شود اما با همه اینها روسیه تهدید کرده است که باز همین قیمت را هم افزایش می دهد. با وجود آنکه تیموشنکو قانونی بودن کل این قرارداد را قبول ندارد اما باید اذعان داشت که با همه اینها وی اهرم فشار مهمی نیز برعلیه روسیه در اختیار ندارد. این افزایش قیمت گاز روسیه بیش از همه به اقتصاد بی نهایت وابسته به انرژی اوکراین ضرر وارد می کند. کارشناسان بر همین اساس پیش بینی می کنند که تولید ناخالص ملی اوکراین در سال جاری به شدت کاهش خواهد یافت، همان طور که رشد اقتصادی ۱۲ درصدی سال ۲۰۰۴، در سال ۲۰۰۵ به سه درصد کاهش یافت و البته این مسئله ای است که مسئولیتش به پای تیموشنکو نوشته نشده است. با این حال نباید فراموش کرد که همین خانم تیموشنکو در دوران اول و کوتاه مدت نخست وزیری اش با اقداماتی مطالعه نشده و نسنجیده، سرمایه گذاران خارجی را به وحشت انداخت و بسیاری از کارخانه ها و شرکت های اوکراینی را به نابودی کشاند. او بود که با ترفندهای خاص خود همه ۲۶ منطقه ویژه اقتصادی اوکراین را منحل اعلام کرد و به تعیین نرخ بنزین آن هم به روش بخشنامه ای و دستوری پرداخت و تهدید کرد که دستور بازبینی قراردادهای مربوط به سه هزار شرکت واگذار شده به بخش خصوصی را صادر خواهد کرد. تیموشنکو به هنگام سخنرانی اش در پارلمان گفت: «آنچه به من نیرو می دهد این است که می دانم از سوی مردم عادی پشتیبانی می شوم. من تنها فرد گروه نارنجی هستم که می توانم انتظارات مردم را برآورده کنم.» از قرار معلوم خانم تیموشنکو مهارت زیادی در داغ کردن بازار پوپولیسم دارد و این بازار تا زمانی که این «پرنسس گاز» در قلب های مردم اوکراین جای داشته باشد، همچنان داغ باقی خواهد ماند.

منبع: مرکور (آلمان)

خلاصه مقاله

۱- بازگشت یولیا تیموشنکو به قدرت را می توان شکستی بزرگ برای ویکتور یوشچنکو عنوان کرد. یوشچنکو سه ماه تمام در مقابل به قدرت رسیدن تیموشنکو با تمام قدرت مقاومت کرد و حتی حاضر شد با دشمن سرسخت خودش یعنی «ویکتور یانوکوویچ» هم دست به ائتلاف بزند.

۲- تیموشنکو مهارت زیادی در داغ کردن بازار پوپولیسم دارد و این بازار تا زمانی که این «پرنسس گاز» در قلب های مردم اوکراین جای داشته باشد، همچنان داغ باقی خواهد ماند.

فصل یخبندان مسکو - کی یف

اردشیر زارعی قنواتی

بازی دوباره شروع شده است، یک سال آرامش می رود تا بار دیگر جای خود را به روزهای ابری و خاکستری بدهد. رقابت بین روسیه و غرب به عکس آسیای میانه که به نفع روس ها در حال انجام است و در شرق اروپا که به طور یک جانبه به سود غرب تمام گردید، هم اینک در اوکراین به جهت توازن ژلاتینی قدرت در عرصه داخلی و موقعیت ژئواستراتژیک این کشور در هاله ای از اما و اگر ها قرار دارد. در اینجا داستان شکاف اجتماعی، سیاسی و اقتصادی که به خصوص بعد از انقلاب نارنجی، اوکراین را به دو نیمه رقیب تبدیل کرده است، شرق صنعتی و ارتدوکس هوادار روسیه در مقابل غرب کشاورزی و کاتولیک هوادار اروپا، در پیوند با صادرات و ترانزیت گاز هرگونه تجدیدنظری را به یک بحران تبدیل می کند. همچنین در شرایطی که غرب و آمریکا تلاش می کنند کشورهای شرق اروپا و جمهوری های غربی بازمانده از شوروی سابق را در پیمان نظامی آتلانتیک شمالی (ناتو) یا پیمان های منطقه ای در مقابل روسیه آرایش دهند، اهمیت جایگاه اوکراین برای مقامات مسکو بیش از پیش مهم تلقی می شود. سفر دو ماه قبل «دیک چنی» معاون رئیس جمهور آمریکا به اجلاس منطقه ای کشورهای بلوک منحله شرق و دعوت از آنان برای تشکیل یک پیمان امنیت جمعی در مقابل روسیه تا به آن اندازه خشم مقامات کرملین را برانگیخت که موجب انتقاد صریح «کاندولیزا رایس» وزیر خارجه واشینگتن نیز گردید. آنچه مسلم به نظر می رسد اینکه روس ها به واسطه برخورداری از حمایت همه جانبه نیمه شرقی اوکراین برای نزدیکی به مسکو و موضوع کلیدی صادرات و ترانزیت گاز به این کشور و اروپا از اهرم های قدرتمندی برای فشار و حفظ موازنه در این خصوص بهره می برند.

سه ماه پس از برگزاری انتخابات پارلمانی اوکراین که طی آن هیچ کدام از احزاب مطرح کشور نتوانستند به تنهایی اکثریت نسبی را کسب نمایند همواره تشکیل دولت ائتلافی در مرکز توجه همگانی بوده است. در این انتخابات هر چند که حزب مناطق اوکراین به رهبری «ویکتور یانوکوویچ» نخست وزیر سابق با فاصله زیاد پیروز انتخابات لقب گرفت اما به همراه متحد خویش حزب کمونیست موفق به کسب اکثریت پارلمانی نگردید. از طرف دیگر احزاب متحد در انقلاب نارنجی، اوکراین ما به رهبری «ویکتور یوشچنکو» رئیس جمهور کنونی، «بلوک یولیا تیموشنکو» نخست وزیر برکنار شده و حزب سوسیالیست، بالاخره بعد از ماه ها بحث و جدل توانستند بر اختلافات خویش جهت تشکیل دولت ائتلافی فائق آیند. اما به نظر می رسد که این ائتلاف به جهت عمق اختلافات بین یوشچنکو و تیموشنکو در شرایط شکنندگی این اکثریت در توازن با احزاب رقیب و همچنین قدرت عینی اهرم های فشار مسکو می تواند بار دیگر این خانم نارنجی را از کرسی نخست وزیری به زیر افکند. این مسئله به خصوص با اظهارات روز جمعه ۲۳ ژوئن یولیا تیموشنکو مبنی بر اینکه، در اولین اقدام خود پس از تشکیل دولت ائتلافی در قرارداد گاز بین روسیه و اوکراین تجدیدنظر خواهد کرد «از هم اکنون اوضاع سیاسی- اقتصادی این کشور و روابط با همسایه قدرتمند خود را دستخوش تیرگی کرده است. چنانچه عکس العمل روس ها نسبت به این اظهارات خصمانه به آن اندازه شدید و با اهمیت بود که تنها چند ساعت بعد از بیان این اظهارات، با سخنان مسئولان شرکت گازپروم به یک هماوردی آشکار کشیده شد. سخنگوی بزرگترین غول انرژی فسیلی جهان و اهرم فشار «ولادیمیر پوتین» در یک کنفرانس مطبوعاتی اعلام کرد «تهدید یولیا تیموشنکو به بازبینی و بررسی جدی قراردادهای گاز، زنگ خطر جدیدی را برای اروپا به صدا در خواهد آورد».

تحولات جدید در اوکراین با توجه به اینکه به تازگی رهبران کرملین موضع تهاجمی تری را نسبت به مناطق تحت نفوذ خویش در رقابت با غرب در پیش گرفته اند آینده خوبی را برای مناسبات بین مسکو و کی یف نوید نمی دهد. دور جدید تنش و دیپلماسی سرد در صورتی که نخست وزیر جدید اوکراین بخواهد به وعده های خود عمل نماید در روابط دوجانبه بین دو کشور و همچنین اروپا اجتناب ناپذیر خواهد بود. این واقعیت در شرایطی که بحران انرژی به جهت تقاضای روزافزون بازار مصرف و تنش در حوزه های انرژی بیش از همیشه نمود دارد، می تواند تبدیل به یک بحران جهانی گردد. به خصوص اینکه تجربه و وضعیت عینی نشان داده است که صادرکنندگان نفت و گاز در بالاترین ظرفیت ممکن هم اکنون به تولید خویش ادامه می دهند و جبران حذف یکی از عمده ترین تولیدکنندگان از سوی دیگران امکان پذیر نیست. همچنین با توجه به اینکه تمام شاهراه های خطوط لوله گاز به اروپا از منابع یا مسیر ترانزیتی روسیه تغذیه می شود انتخاب جایگزین را برای اروپا حداقل در کوتاه مدت به صفر رسانده است. به همین دلایل هر چند که انتخاب تیموشنکو به نخست وزیری اوکراین می تواند برای روسیه دردسر ساز باشد به همان اندازه قادر است اوکراین و اروپا را نیز دستخوش بحران انرژی نماید. در چنین وضعیتی ائتلاف شکننده فعلی بین احزاب نارنجی عمری به مراتب کوتاه تر از شراکت اولیه آنان در ابتدای پیروزی انقلاب نارنجی خواهد داشت. در یک چیز نباید شک کرد و آن اینکه در شرایط فعلی که از یک طرف مسکو به عنوان آلترناتیو قدرتمند در مناقشه اتمی ایران ایفای نقش می کند و از طرف دیگر کارت برنده انرژی را در دستان خویش دارد، هرگز مقهور تهدیدات تیموشنکو نخواهد شد. تهدیدات نخست وزیر اوکراین قبل از آنکه خطری برای روسیه تلقی شود بیشتر برای کی یف و اروپای غربی بحران آفرین است. بنابراین به نظر می رسد که دولت ائتلافی جدید برای بقای خود و دوری از بروز بحران الزاماً می بایست سیاست مصالحه جویانه ای را در خصوص روابط دوجانبه با روسیه دنبال نماید.

تحلیل سیاسی

بلوغ دموکراتیک در مکزیک

پیر روسلن

انتخابات ریاست جمهوری روز یکشنبه در مکزیک بسیار فشرده تر از پیش بینی ها بود. آندرس مانوئل لوپز اوبرادور نامزد چپ گرا که در نظرسنجی های انجام شده پیروز انتخابات به نظر می رسید، این طور که پیدا است از رقیب محافظه کارش فلیپه کالدرون شکست خورده است. باز هم باید منتظر اعلام نتایج رسمی ماند. اختلاف آرای این دو رقیب بسیار کمتر از آنی است که بتوان با این عجله نفر پیروز را معین کرد. مبارزات انتخاباتی بسیار دشوار بود و رای گیری نیز مشکوک به نظر می رسد. با این حال هیچ حادثه خشونت آمیز یا هیچ تخلف مهمی گزارش نشده است. این نکته در کشوری که انتخابات پرمناقشه ای را پشت سر گذاشته بسیار حائزاهمیت است. به ویژه با توجه به سال ۱۹۸۸ و زمانی که چپ گرایان با غلبه بر حزب مشروطه انقلابی (PRJ) که هفت دهه قدرت را در دست داشتند پیروز انتخابات شدند، این نکته قابل توجه است. لزوم بازشماری آرا در نوع خود نگران کننده نیست، چنانچه پیش از این در سال ۲۰۰۰ و زمان انتخاب جورج بوش به عنوان رئیس جمهور آمریکا نیز شاهد این کار بودیم. مکزیک نیز که بین چپ و راست مردد مانده با کاری که می کند به کشورهای بزرگی مثل آلمان یا ایتالیا می پیوندد که رای دهندگانش اخیراً برای از بین بردن تساوی آرا دچار مشکلات زیادی شده بودند. مکزیکی ها به این ترتیب بلوغ دموکراتیک خود را نشان دادند. حالا باید نامزدهای انتخاباتی و سران احزاب همین کار را انجام دهند. دو رقیب اصلی این انتخابات که هر یک به نوبه خود به طور زودهنگام اعلام پیروزی کردند شایستگی چنین موقعیتی را ندارند. آنها باید به سرعت گروه های طرفدار خود را آرام کنند و منفعت ملی را بر همه چیز مقدم دارند. همچنین باید تصمیم گیری نهایی را به نماینده موسسه فدرال انتخاباتی که از نظر همه یک داور بی طرف است محول کنند. رئیس جمهور آینده مکزیک هرکسی که باشد فقط با رای حدود ۳۶ درصد مردم انتخاب شده و این امر به او به اندازه کافی فرصت نخواهد داد تا اصلاحات مورد نیاز در مکزیک را آغاز کند. رئیس جمهور قبلی که نتوانست دست به چنین اقداماتی بزند در شرایطی بسیار بهتر انتخاب شد و به قدرت رسیدن او در سال ۲۰۰۰ به ۷۱ سال حاکمیت PRJ پایان داد. رئیس دولت آینده مکزیک تا زمانی که سیستم انتخابات ریاست جمهوری دومرحله ای بر کشور حاکم شود- این کار پیشنهاد رئیس جمهور ویسنته فاکس است- باید به فکر پیدا کردن متحدانی برای خود باشد تا بتواند اکثریت پارلمانی را به دست آورد. این تصمیمی است که فلیپه کالدرون در صورت پیروزی قصد انجامش را دارد. او می خواهد از حمایت حزب PRJ اصلاح شده نیز استفاده کند. این حزب بالاخره از شر «دایناسور»هایش خلاص شده و از شش سال پیش که شکست خورد نسل جوانی از رهبران که از انسداد سیستماتیک حزب خسته شده بودند رهبری آن را به دست گرفتند. مکزیک در پیچ و خم تاریخ خود قرار گرفته و باید امیدوار بود که برنده انتخابات روز یکشنبه به زودی مشخص شود و طرف مقابل نیز بدون اعتراضات بی پایان شکست خود را بپذیرد. برای دموکراسی هیچ چیز بدتر از یک دوره طولانی بی اعتمادی نیست که راه را بر زیر سئوال بردن نهادها همواره می کند.

منبع: فیگارو

خبر

تهدید چپ های مکزیک به اعتراضات خیابانی

«آندره مانوئل لوپس اوبرادور» نامزد چپ گرای ریاست جمهوری مکزیک و شهردار سابق مکزیکوسیتی به نتایج این انتخابات اعتراض کرد و خواستار بازشماری تمامی آرا شد. به گزارش خبرگزاری «رویترز» از مکزیکوسیتی مشاوران ارشد لوپس اوبرادور روز سه شنبه گفتند که نه فقط نتایج آرای گزارش شده، بلکه تمامی آرای ریخته شده به صندوق ها باید بازشماری شود. مشاوران اوبرادور افزودند که وی ابتدا اعتراض خود را به مقامات انتخاباتی تسلیم خواهد کرد و پس از آن احتمالاً از هوادارانش دعوت می کند تا در خیابان ها به ابراز مخالفت با نتایج انتخاباتی بپردازند. «مانوئل سولیس» یک مشاور سیاسی اوبرادور ابراز اطمینان کرد که اگر کل آرای به صندوق انداخته شده در انتخابات روز یکشنبه بازشماری شود، این کاندیدا به طور حتم پیروز خواهد شد. خبرگزاری آسوشیتدپرس نیز گزارش داد بازبینی شمارش آرای انتخابات ریاست جمهوری مکزیک برای تعیین پیروز این رقابت نزدیک، محکی جدی برای سیستم انتخاباتی در کشوری است که به عنوان نمونه ای از یک دموکراسی مطرح شده است. شمارش اولیه ۸۳ میلیون رای از ۱۴ میلیون رای به صندوق انداخته شده نشان داد فیلیپه کالدرون از حزب محافظه کار عمل ملی مکزیک تنها با یک درصد آرا (حدود ۴۰۰ هزار رای) بیشتر پیش است. بازشمارش موسسه انتخاباتی فدرال (IFE) که از دیروز آغاز شده است، در شفاف سازی نتایج این انتخابات بسیار حیاتی خواهد بود و ناکامی در متقاعد کردن کاندیداها و عموم نسبت به برگزاری انتخابات آزاد و منصفانه می تواند ناآرامی های گسترده داخلی را سبب شود. لوئیس کارلوس اوگالده رئیس IFE در جریان یک کنفرانس مطبوعاتی اظهار داشت: تعداد کل آرای شمارش نشده ۲/۶ میلیون رای بود. اگر تمام آرا معتبر شناخته شود کالدرون با ۰/۴۶ درصد آرا پیش خواهد بود. اوگالده گفت، IFE در نظر دارد آرای شمارش نشده را همزمان با شمارش آرای ۱۳۰ هزار باجه اخذ رای بازبینی کند.